

5 Φεβρουαρίου, 1993

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΛΟΥΜΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ'ων η αίτηση,

(Υποθέσεις Αρ. 564/88, 643/88, 679/88, 715/88,
716/88, 722/88, 726/88, 727/88, 729/88, 730/88)

Διοικητική Πράξη — Αιτιολογία — Απαραίτητο στοιχείο — Έλλειψη ή ανεπάρκεια της αιτιολογίας καθιστά το δικαστικό έλεγχο αδύνατο και τη διοικητική πράξη ακυρωτέα.

- 5 Με τις συναφείς προσφυγές, οι αιτητές προσέβαλαν την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Βοηθού Κτηματολογικού Λειτουργού. Η προσβαλλόμενη πράξη ήταν προϊόν επανεξέτασης, συνεπεία ακυρωτική αποφάσεως.
- 10 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:
1. Η αιτιολογία των διοικητικών πράξεων είναι απαραίτητο στοιχείο, η έλλειψη δε ή η ανεπάρκεια αιτιολογίας καθιστά το δικαστικό έλεγχο 15 αδύνατο και τη διοικητική πράξη ακυρωτέα γι' αυτό το λόγο.
 2. Στην προκείμενη περίπτωση από τα πρακτικά της επίδικης απόφασης, εκτός από τις περιπτώσεις δύο αιτητών όπου γίνεται ειδική αναφορά στο θέμα των Εμπιστευτικών τους Εκθέσεων, η αναφορά της 20 Ε.Δ.Υ. ότι αποφασίστηκε, όπως σ' όλες τις περιπτώσεις όπου έγιναν τροποποιήσεις χωρίς να τηρηθούν οι πρόνοιες της Κανονιστικής Διάταξης 9, να αγνοηθούν οι τροποποιήσεις και να ληφθούν υπόψη οι αξιολογήσεις των Αξιολογούντων Λειτουργών μόνο, είναι γενική και αόριστη, δεν είναι δυνατόν να ελεγχθεί από το Δικαστήριο σε

- ποιες περιπτώσεις θεωρήθηκε από την Ε.Δ.Υ. ότι οι τροποποιήσεις που έγιναν ήταν παράνομες και κατά συνέπεια αγνοήθηκαν, ιδιαίτερα ενόψει του γεγονότος ότι τροποποιήσεις υπήρχαν στις πλείστες από τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων. Η Ε.Δ.Υ. όφειλε να καθορίσει τις περιπτώσεις αυτές, το γεγονός δε αυτό καθιστά την αιτιολογία που δόθηκε ελλιπής και ανεπαρκής και οδηγεί την επίδικη απόφαση σε ακυρότητα. 5
3. Όσον αφορά επίσης τους αιτητές στις Προσφυγές Αρ. 564/88 και 643/88, 674/88 και 715/88, οι οποίοι κατέχουν πρόσθετο προσόν, οι προσφυγές τους πρέπει να επιτύχουν και για το λόγο ότι η Ε.Δ.Υ. παρέλειψε να αιτιολογήσει ειδικά το γεγονός ότι παραγνώρισε το πρόσθετό τους προσόν και επέλεξε τα ενδιαφερόμενα μέρη 1-13, αντί αυτών, που δεν κατείχαν τέτοιο προσόν. 10
- Όσον αφορά την παραγνώριση των συστάσεων του Διευθυντή αναφορικά με τα ενδιαφερόμενα μέρη 9 και 14 που δε συστήθηκαν, η Ε.Δ.Υ. κάνοντας ειδική αναφορά σ' αυτούς σε σύγκριση με τους αιτητές της 716/88 και της 729/88, αιτιολογεί την απόφασή της ότι αυτοί υστερούν στο σύνολο των ενώπιόν της στοιχείων. 15
- Από τα στοιχεία των φακέλων που βρίσκονται ενώπιον του Δικαστηρίου προκύπτει ότι τόσο ο Αλεξανδράκης όσο και ο Χριστοφής είναι αρχαιότεροι των ενδιαφερομένων αυτών μερών, είναι ίσοι όσον αφορά τα προσόντα, αλλά υστερούν στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις, όπου για τα αντίστοιχα έτη έχουν αξιολογηθεί ως Λίαν Καλώς, ενώ τα ενδιαφερόμενα μέρη με "Εξάίρετος". 25
- Ενόψει των σχετικών δεδομένων δεν μπορεί να θεωρηθεί εύλογο το συμπέρασμα της Ε.Δ.Υ., ότι τα ενδιαφερόμενα αυτά μέρη είναι επικρατέστεροι. Με βάση το σύνολο των στοιχείων, είναι φανερό ότι η Ε.Δ.Υ. ενήργησε κάτω από πλάνη και κατά συνέπεια οι προσφυγές των αιτητών αυτών πρέπει να επιτύχουν και γι' αυτό τον επιπρόσθετο λόγο. 30
- 35
- Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.*
- Αναφερόμενη υπόθεση:*
- Eftychiou and Others v. Republic (1988) 3 C.L.R. 61.* 40
- Προσφυγές.**
- Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με

την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη μόνιμη θέση Βοηθού Κτηματολογικού Λειτουργού, Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας αναδρομικά από 1/3/1984, αντί οι αιτητές.

- 5 *Ε. Ευσταθίου με Κ. Ευσταθίου*, για τους Αιτητές στις Υποθέσεις Αρ. 564/88, 643/88 και 722/88.
- Κ. Λοϊζου*, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 679/88.
- 10 *Α. Ευτυχίου*, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 715/88.
- Α. Σ. Αγγελίδης*, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 716/88.
- Κ. Κούσιος*, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 726/88.
- 15 *Α. Λεμονάρης*, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 727/88.
- Χρ. Κιτρομηλίδης*, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 729/88.
- 20 *Σ. Χριστοδούλου*, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 730/88.
- Π. Χατζηδημητρίου*, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ'ων η αίτηση.
- 25 *Π. Παύλου*, για τα Ενδιαφερόμενα Μέρη Μ. Μαρτίδη και Χρ. Κόκου.
- Π. Φρακάλας*, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος Κοιλαρά.
- 30 *Cur. adv. vult.*

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Με τις προσφυγές αυτές που συνεκδικάστηκαν γιατί αφορούν την ίδια διοικητική πράξη, οι αιτητές προσβάλλουν την προαγωγή των ενδιαφερόμενων μερών στη μόνιμη θέση Βοηθού Κτηματολογικού Λειτουργού, Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας αναδρομικά από 1/3/1984 αντί αυτών.

35

Το Ανώτατο Δικαστήριο στην υπόθεση *Eftychiou and Others v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 61, ακύρωσε απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.) περί προαγωγής 14 (δεκατέσσερων) υπαλλήλων στη θέση Βοηθού Κτηματολογικού Λειτουργού από 1/3/1984 γιατί θεώρησε ότι κατά τη λήψη της σχετικής απόφασης αποφασιστικό κριτήριο στην κρίση της Ε.Δ.Υ. αποτέλεσαν οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψήφιων οι οποίες περιείχαν πα-

40

ράτυπες αλλοιώσεις από τους Προσυπογράφοντες Λειτουργούς, κατά παράβαση των σχετικών διατάξεων. Μεταξύ των υπαλλήλων των οποίων ακυρώθηκε η προαγωγή με την πιο πάνω απόφαση της Ε.Δ.Υ. περιλαμβάνονται και οι αιτητές στις παρούσες Προσφυγές με αριθμό 564/88, 679/88, 722/88 και 727/88.

5

Στη συνεδρία της με ημερομηνία 2/4/1988 η Ε.Δ.Υ. προχώρησε στην επανεξέταση της πλήρωσης των πιο πάνω θέσεων, αποφάσισε δε να μη ληφθούν υπόψη οι αναιτιολόγητες τροποποιήσεις στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις που έγιναν από Προσυπογράφοντες Λειτουργούς, αλλά όπως στις περιπτώσεις αυτές ληφθούν υπόψη μόνο οι αξιολογήσεις των Αξιολογούντων Λειτουργών.

10

Στην επίσημη συνεδρία της στις 5/4/1988 ήταν παρών ο Διευθυντής του Τμήματος Κτηματολογίου και Χωρομετρίας κ. Α. Κοτσώνης (ο Διευθυντής).

15

Στην αρχή της συνεδρίασης η Ε.Δ.Υ. ασχολήθηκε με ισχυρισμούς των Ανδρέα Κουρουσίδη και Σάββα Χρ. Ζένιου, Κτηματολογικών Γραφείων, 1ης Τάξης, ότι αξιολογήθηκαν από αναρμόδιους Λειτουργούς, ο Κουρουσίδης για το έτος 1982 και ο Ζένιος για τα έτη 1980, 1981 και 1982.

20

Ο Διευθυντής πληροφόρησε την Ε.Δ.Υ. ότι τόσο ο Ζένιος όσο και ο Κουρουσίδης κατά τα έτη που αναφέρουν στις επιστολές τους υπηρετούσαν στη Λεμεσό, αλλά εκτελούσαν καθήκοντα που αφορούσαν τα Κεντρικά Γραφεία, ότι ο Χριστόδουλος Μάρκου, πρώην Κτηματολογικός Λειτουργός, 1ης Τάξης, πηγαινοερχόταν στη Λεμεσό και επόπτευε την εργασία τους και ότι ο Προσυπογράφων Λειτουργός Α. Μαυρέας δεν ήταν ο αρμόδιος Ανώτερος Κτηματολογικός Λειτουργός.

25

30

Η Ε.Δ.Υ., αφού έλαβε υπόψη τα ενώπιόν της στοιχεία, περιλαμβανομένης και της πιο πάνω δήλωσης του Διευθυντή, εκρίνε ότι οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις του Ζένιου για τα έτη 1980, 1981 και 1982 και του Κουρουσίδη για το 1982 συντάχθηκαν αναρμόδια και ύστερα από αυτό αποφάσισε όπως οι πιο πάνω Εκθέσεις αγνοηθούν.

35

Η Ε.Δ.Υ. αποφάσισε περαιτέρω όπως σ' όλες τις περιπτώσεις όπου έγιναν τροποποιήσεις χωρίς να τηρηθούν οι πρόνοιες της Κανονιστικής Διάταξης 9 να αγνοηθούν οι τροποποιήσεις και να ληφθούν υπόψη οι αξιολογήσεις των Αξιολογούντων Λειτουργών μόνο.

40

Όσον αφορά το πλεονέκτημα που προβλέπεται στο σχέδιο υπηρεσίας η Ε.Δ.Υ. έκρινε ότι το διαθέτουν οι Πανίκος Γεωργίου, Χρίστος Ιωάννου, Σάββας Ευτυχίου, Λοΐζος Καμπούρης, Νίκος Κούλουμος, Σάββας Ζένιος και Ανδρέας Κουρουσίδης.

5

Στη συνέχεια ο Διευθυντής έδωσε τις ακόλουθες συστάσεις.

Για τις 10 (δέκα) από τις 14 (δεκατέσσερες) θέσεις σύστησε τους ακόλουθους δέκα:-

10

1. Σαββίδης Γεώργιος.
2. Ιωάννου Χρίστος.
3. Χαπερής Χρίστος.
4. Τηλεμάχου Χριστόφορος.
5. Μαρτίδης Μάριος.
6. Κατσαμπής Βάσος.
7. Κόκου Χριστάκης.
8. Λοΐζου Ιωσήφ.
9. Θεοχαρίδης Χριστάκης.
10. Πίτσιλλος Αδάμος.

15

20

Για τις υπόλοιπες τέσσερες θέσεις ανάφερε για επιλογή τους ακόλουθους έξι:-

25

1. Κούμεττος Παύλος.
2. Ελευθερίου Γεώργιος.
3. Χριστοφή Στυλιανός.
4. Αλεξανδράκης Αλέκος.
5. Κουμανταρής Ελευθέριος.
6. Κοιλαράς Σταύρος.

30

Μετά την αποχώρηση του Διευθυντή, η Ε.Δ.Υ. ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψήφιων, με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία που ανάγονται στον ουσιώδη χρόνο.

35

Η Ε.Δ.Υ. εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το φάκελο πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τους προσωπικούς φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψήφιων, έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τις συστάσεις του Διευθυντή, τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψήφιων στο σύνολό τους, σύμφωνα με τις πιο πάνω σχετικές αποφάσεις της, τα προσόντα και την αρχαιότητα των υποψήφιων όπως αυτή φαίνεται στο σχετικό κατάλογο των υποψήφιων που είναι καταχωρημένος στο φάκελο πλήρωσης της θέσης και έκρινε με βάση τα καθιερω-

40

μένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) ότι οι πιο κάτω υπερέιχαν των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τους προαγάγει σαν τους πιο κατάλληλους στη μόνιμη θέση Βοηθού Κτηματολογικού Λειτουργού, Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας, αναδρομικά από 1/3/1984, δηλαδή την ίδια ημερομηνία από την οποία είχαν γίνει οι αρχικές προαγωγές, ως εξής:-

5

(α) Σε θέσεις του Τακτικού Προϋπολογισμού:

1. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ Γεώργιος.	10
2. ΘΕΟΧΑΡΙΔΗΣ Χριστάκης.	
3. ΚΑΤΣΑΜΠΗΣ Βάσος.	
4. ΚΟΙΛΑΡΑΣ Σταύρος.	
5. ΚΟΚΟΥ Χριστάκης.	
6. ΚΟΥΜΑΝΤΑΡΗΣ Ελευθέριος.	15
7. ΛΟΪΖΟΥ Ιωσήφ.	
8. ΜΑΡΤΙΔΗΣ Μάριος.	
9. ΝΙΚΟΛΑΟΥ Μιχαήλ.	
10. ΠΙΤΣΙΛΛΟΣ Αδάμος.	
11. ΤΗΛΕΜΑΧΟΥ Χριστόφορος.	20
12. ΧΑΠΕΡΗΣ Χρίστος.	

(β) Σε θέσεις του Προϋπολογισμού Ανάπτυξης:

13. ΙΩΑΝΝΟΥ Χρίστος.	25
14. ΚΥΡΟΥ Κυριάκος.	

Σε σχετικό πρακτικό της Ε.Δ.Υ. αναφέρονται στη συνέχεια τα πιο κάτω:-

30

“Επιλέγοντας για προαγωγή τους Νικολάου και Κύρου, η Επιτροπή σημείωσε ότι, παρ’ όλο που αυτοί δε συστήθηκαν από το Διευθυντή στους δέκα πρώτους ούτε και περιλαμβάνονται ανάμεσα στους έξι που ανέφερε προς επιλογή για τις υπόλοιπες τέσσερεις θέσεις, ωστόσο έχουν πολύ υψηλές Εμπιστευτικές Εκθέσεις (ο Νικολάου ήταν “Εξάιρετος” το 1980 και το 1981 (12-0-0), το 1982 (10-2-0) και το 1983 (12-0-0) και ο Κύρου επίσης “Εξάιρετος” το 1980 (8-4-0), το 1981 και το 1982 (9-3-0) και το 1983) (10-2-0)). Η Επιτροπή εξέτασε με προσοχή την περίπτωση του Σαββίδη, που είναι ο μόνος από τους δέκα πρώτους υπαλλήλους που συστήθηκαν από το Διευθυντή και δεν έχει επιλεγεί από την Επιτροπή για προαγωγή. Η Επιτροπή δεν υιοθέτησε τη σύσταση αυτήν του Διευθυντή, γιατί ο Σαββίδης, παρ’ όλο που έχει μεγάλη αρχαιότητα έναντι των δύο πιο πά-

40

νω αναφερόμενων υπαλλήλων - οκτώμισι χρόνια περίπου -
 ωστόσο υστερεί έκδηλα στην αξία έναντι αυτών, δεδομένου ότι
 με εξαίρεση την τελευταία Εμπιστευτική Έκθεση, στην οποία
 5 βαθμολογήθηκε ως "Εξαιρετος", στα προηγούμενα χρόνια ήταν
 "Καλός" το 1979, 1980 και 1981 και "Λίαν Καλός" το 1982.

Επίσης, η Επιτροπή έκρινε με βάση το σύνολο των ενώ-
 πιών της στοιχείων ότι οι Νικολάου και Κύρου είναι επικρα-
 10 τέστεροι και των Παύλου Κούμεττου, Στυλιανού Χριστοφή
 και Αλέκου Αλεξανδράκη, οι οποίοι περιλαμβάνονται μεταξύ
 των έξι υπαλλήλων που ο Διευθυντής ανάφερε προς επιλογή
 για τις υπόλοιπες τέσσερις από τις 14 θέσεις.

Τέλος, η Επιτροπή, σημειώνοντας ότι οι θέσεις Κτηματο-
 15 λογικού Λειτουργού, 2ης Τάξης, που υπήρχαν στον Προϋπο-
 λογισμό Ανάπτυξης, έχουν μεταφερθεί από 1.1.86 στον Τακτι-
 κό Προϋπολογισμό, αποφάσισε ότι οι Χρίστος ΙΩΑΝΝΟΥ και
 Κυριάκος ΚΥΡΟΥ μεταφέρονται από την ημερομηνία αυτή
 στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση."

20 Ως αποτέλεσμα καταχωρήθηκαν οι προσφυγές αυτές ως ακο-
 λούθως.

25 Η Προσφυγή Αρ. 564/88 στρέφεται εναντίον της προαγωγής
 των ενδιαφερόμενων μερών 2-14 και η Προσφυγή Αρ. 643/88
 που καταχωρήθηκε από τον ίδιο αιτητή στρέφεται εναντίον μό-
 νο του ενδιαφερόμενου μέρους 1.

30 Η Προσφυγή Αρ. 679/88 στρέφεται εναντίον των προαγωγών
 των ενδιαφερόμενων μερών 1-12 και 14.

35 Οι Προσφυγές Αρ. 715/88 και 726/88 προσβάλλουν τις προαγω-
 γές όλων των ενδιαφερόμενων μερών. Η Προσφυγή Αρ. 716/88 προ-
 σβάλλει τις προαγωγές των ενδιαφερόμενων μερών 4, 9 και 14.

40 Οι Προσφυγές Αρ. 722/88 και 730/88 στρέφονται εναντίον
 των προαγωγών των ενδιαφερόμενων μερών 2-12 και 14, η
 Προσφυγή Αρ. 727/88 εναντίον των 1-3, 5-12 και 14 και η Προ-
 σφυγή Αρ. 729/88 εναντίον των ενδιαφερόμενων μερών 2-14.

Είναι γενικά ο ισχυρισμός όλων των αιτητών ότι η Ε.Δ.Υ.
 εσφαλμένα επέλεξε τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί αυτών και εκτί-
 μησε λανθασμένα τα κριτήρια αξίας, προσόντων, αρχαιότητας,
 δίδοντας υπέρμετρη βαρύτητα μόνο σε ορισμένα από αυτά πα-

ραγνωνρίζοντας τα υπόλοιπα κριτήρια σε βάρος των αιτητών.

Παραγνωνρίστηκαν επίσης αδικαιολόγητα και οι συστάσεις του Διευθυντή του Τμήματος λόγω απλής υπεροχής των ενδιαφερόμενων μερών στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις, τα οποία δεν είχαν τέτοια σύσταση.

Είναι δε γενικά η θέση των αιτητών ότι η επίδικη απόφαση πάσχει λόγω έλλειψης αιτιολογίας.

Η αιτιολογία των διοικητικών πράξεων είναι απαραίτητο στοιχείο, η έλλειψη δε ή η ανεπάρκεια αιτιολογίας καθιστά το δικαστικό έλεγχο αδύνατο και τη διοικητική πράξη ακυρωτέα γι' αυτό το λόγο.

Στην προκειμένη περίπτωση από τα πρακτικά της επίδικης απόφασης που κατατέθηκαν ενώπιόν μου, εκτός από τις περιπτώσεις των αιτητών Ζένιου και Κουρουσιδή όπου γίνεται ειδική αναφορά στο θέμα των Εμπιστευτικών τους Εκθέσεων, η αναφορά της Ε.Δ.Υ. ότι αποφασίστηκε όπως σ' όλες τις περιπτώσεις όπου έγιναν τροποποιήσεις χωρίς να τηρηθούν οι πρόνοιες της Κανονιστικής Διάταξης 9 να αγνοηθούν οι τροποποιήσεις και να ληφθούν υπόψη οι αξιολογήσεις των Αξιολογούντων Λειτουργών μόνο, είναι γενική και αόριστη, δεν είναι δε δυνατόν να ελεγχθεί από το Δικαστήριο σε ποιες περιπτώσεις θεωρήθηκε από την Ε.Δ.Υ. ότι οι τροποποιήσεις που έγιναν ήταν παράνομες και κατά συνέπεια αγνοήθηκαν, ιδιαίτερα ενόψει του γεγονότος ότι τροποποιήσεις υπήρχαν στις πλείστες από τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων. Η Ε.Δ.Υ. όφειλε να καθορίσει τις περιπτώσεις αυτές, το γεγονός δε αυτό καθιστά την αιτιολογία που δόθηκε ελλιπή και ανεπαρκή και οδηγεί την επίδικη απόφαση σε ακυρότητα.

Όσον αφορά επίσης τους αιτητές Κούλουμο (Προσφυγές Αρ. 564/88 και 643/88), Κουρουσιδή και Ζένιο (Προσφυγή Αρ. 674/88) και Ευτυχίου (Προσφυγή Αρ. 715/88) οι οποίοι κατέχουν πρόσθετο προσόν, οι προσφυγές τους πρέπει να επιτύχουν και για το λόγο ότι η Ε.Δ.Υ. παρέλειψε να αιτιολογήσει ειδικά το γεγονός ότι παραγνωνρίσε το πρόσθετο τους προσόν και επέλεξε τα ενδιαφερόμενα μέρη 1-13 αντί αυτών, που δεν κατείχαν τέτοιο προσόν.

Όσον αφορά την παραγνωνρίση των συστάσεων του Διευθυντή όσον αφορά τα ενδιαφερόμενα μέρη 9 και 14, Νικολάου και Κύρου, που δε συστήθηκαν, η Ε.Δ.Υ. κάνοντας ειδική αναφορά σ' αυτούς σε σύγκριση με τους αιτητές Χριστοφή (716/88) και

Αλεξανδράκη (729/88), αιτιολογεί την απόφασή της ότι αυτοί υστερούν στο σύνολο των ενώπιόν της στοιχείων.

5 Από τα στοιχεία των φακέλων που βρίσκονται ενώπιόν μου προκύπτει ότι τόσο ο Αλεξανδράκης όσο και ο Χριστοφής είναι αρχαιότεροι των ενδιαφερόμενων αυτών μερών, είναι ίσοι όσον αφορά τα προσόντα αλλά υστερούν στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις όπου για τα αντίστοιχα έτη έχουν αξιολογηθεί ως Λίαν Καλώς ενώ τα ενδιαφερόμενα μέρη με “Εξαιρετος”.

10 Συνεπώς δεν μπορώ ενόψει των πιο πάνω να θεωρήσω εύλογο το συμπέρασμα της Ε.Δ.Υ. ότι τα ενδιαφερόμενα αυτά μέρη είναι επικρατέστεροι. Με βάση το σύνολο των στοιχείων είναι φανερό ότι η Ε.Δ.Υ. ενήργησε κάτω από πλάνη και κατά συνέπεια οι προσφυγές των αιτητών αυτών πρέπει να επιτύχουν και γι’ αυτό τον επιπρόσθετο λόγο.

15 Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές επιτυγχάνουν και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.

20 Καμιά διαταγή για έξοδα.

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν χωρίς διαταγή για έξοδα.